

Rosník

25 Rosník 1. 2016/2017

Rosník – úvod

Vítejte v novém čísle časopisu Rosník. Po delší pauze jsme zase tady. Máme za sebou krásné prázdniny a začínáme se rozjíždět v novém školním roce. A to je ten pravý čas zavzpomínat si. V tomto čísle se budeme hodně vracet. Připravili jsme si pro vás velký výletový speciál. Máme zprávičky skoro ze všech tříd o tom, jak moc si užili svůj školní výlet. Dávejte pozor, protože výlety se uskutečnily v minulém školním roce, takže hledejte loňské označení tříd. No, jo, byly to dny plné zážitků. Aspoň že nám zůstaly ty vzpomínky a můžeme se těšit na nové akce. Spoustu jich chystá žakovský parlament, který se pustil pilně do práce v novém složení. Školní družině je tentokrát věnována nejen tradiční stránka, ale najdete zde také velký rozhovor s bývalou vedoucí školní družiny, paní Helenou Jurovou. Ta byla nejen oblíbenou družinářkou, ale také naší pilnou přispěvatelkou, která nám bude moc chybět. Rozhovor je plný jejího humoru, tak se jistě pobavíte. Zpovídali jsme také členy redakční rady, kteří nás v červnu opustili. Zjišťovali jsme, jestli pro ně práce pro časopis byla přínosem a co se jim nejvíce povedlo. Třeba vás jejich odpovědi inspirují a stanete se jejich náhradníky. Pro dlouhé podzimní večery jsou tu pro vás zajímavosti z hudby a přírody povídky, komiksy, kvíz nebo nově taky křížovky. Pokud vás přepadne podzimní deprese, pusťte se do přípravy báječných dezertů podle

Rosníkových receptů. Hned vám bude veseleji. Každý si zkrátka v novém čísle může najít, co ho zajímá. Přejeme krásné podzimní počteníčko.

Mgr. Jana Odehnalová

**RYCHLE UTEKL NÁM LETNÍ ČAS,
NETRUCHLETE,
ROSNÍK JE TU ZAS!**

Obsah

Úvod	2
Rozhovor s paní Jurovou	3-5
Léto	6-7
Časopis Rosník je opět nejlepší v kraji	7
Škola v přírodě	8-9
Výlety tříd	10-15
Školní družina	26
Zprávy ze školního parlamentu	24
EKO-zpavodajství	17-18
Ze světa sportu	20-21
Minianketa	22-23
Hudba 21. století	24
Co víme o oceánech	25
Vědomostní kvíz	26
Rosník cestovatelem	27
Rosník v kuchyni	28
Rosník spisovatelem	29-33
Křížovka	34
Komiks	35
Závěr	36

Rozhovor s paní družinářkou Jurovou

Jelikož se nám paní družinářka chystá do důchodu, tak jsme ji museli ještě vyzpovídat, a proto jsme s ní udělali zajímavý rozhovor, který si nyní určitě přečtete!

1. Co jste studovala za školy?

Po základní škole jsem šla studovat Střední pedagogickou školu v Boskovicích, poté jsem dělala

zeptat děti!

Děti nám sdělily, že je hodně baví různé soutěže a hry, divadýlko, vyrábění, tancování, zpívání... No prostě všechno možné. Dále děti hodně oceňují schránku splněných přání a důvěry, což sama paní družinářka považuje za svůj úspěšný vynález. Děti do ní hází všechna svá přání, která se jim paní družinářka pokouší splnit společně s ostatními.

ředitelku Mateřské školy v Zastávce, takže na to jsem také potřebovala odborné kvalifikované vzdělání, proto jsem musela vystudovat Funkční studium ředitelů a následně, když jsem přišla sem, tak jsem musela vystudovat ještě vychovatelství. Takže dohromady mám tři školy.

2. Jak dlouho tady působíte?

Tady jsem jen osm let.

3. Co s dětmi ráda děláte?

Já myslím, že na tohle bychom se mohli

4. Na co budete ráda vzpomínat?

Nejraději samozřejmě budu vzpomínat na děti. Normálně, čím jsem starší, tak tím mě ty děti víc nabíjí. Já jsem ve svých 15 letech měla úplně jasno, co chci jednou dělat. Chtěla jsem být herečka, zpěvačka a měla jsem jasno, že chci být i učitelka. Takže mně se to vlastně všechno splnilo, protože učitelka musí být herečka, musí umět zpívat... Chtěla jsem být také právničkou, ale zjistila jsem, že bych to

nemohla dělat, já když supluju a nějaké dítě se mi tam rozpláče, že mu něco nejde, tak já se rozbrečím taky. Mně maminka řekla „Ty bys nemohla být právnička, protože ty bys všechny osvobodila...“

A vzpomínat budu opravdu nejraději na rozzářené obličejy dětí, když se nám něco povedlo, splnilo. Prostě ta radost z toho je nejkrásnější. Já mám třeba ráda i takové ty zdravé sígry, kteří tu nesedí jen tak jako muchy sežerte mě. Ale musí znát své meze zase! A to je právě ten náboj... Čím jsem starší a ty děti jsou mladší, tak mi připadá, že zkrátka nestárnu. To je ta práce a nikdy bych ji neměnila.

5. My Vás známe jako moc hodnou a milou paní družinářku, tak vytečou Vám taky někdy nervy?

Děcka, samozřejmě že vytečou, to vyteče každému pedagogovi a děti už to poznají, když se opravdu zlobím a vezmou zpátečku, takže my jsme se tady nikdy moc spolu nerozčilovali. Nedá se říct, že bychom tady někdy měli nějakou vyhrocenou situaci, kdy bych dostala infarkt a děcka by musela volat rychlou. Takže nikdy to nebylo tak hrozné, že bych řekla: „A dost, končím“.

6. Co Vás na této práci baví a naplňuje?

Hlavně ty děti, jak už jsem řekla, a dále také ta rozmanitost. Kdybych si měla vybrat mezi učením ve třídě a vychovatelstvím v družině, znova bych si vybrala tohle, protože tady je ta

neuvěřitelná tvořivost a rozmanitost. Co my si naplánujeme, tak můžeme udělat.

7. Jak trestáte zlobivé děti?

Mně teďka dochází, že já vlastně skoro vůbec netrestám... No, vlastně si hříšník musí dát židličku ke mně a třeba 5 minut, podle závažnosti prohřešku, sedí u mě a musí zpytovat svědomí, co to vlastně provedl. Jinak já se snažím nepsat poznámky, vyřešit to ve škole, což si myslím, že je správně, protože když se to stane na půdě školy, tak by si to dobrý pedagog měl vyřešit ve třídě. V případě, kdyby to už mělo hraničit s nějakou vyloženě drzostí, což se mně teda naštěstí nikdy nestalo, se musí zavolat rodiče.

8. Je tady nějaký úspěch nebo moment, který byste chtěla za ty roky vyzdvihnout?

No úspěch je to, že se mnou děláte interview!

No já považuju za velký úspěch, když mně děcka třeba řeknou: „Paní učitelko to bylo super, to se nám líbilo!“ nebo „Vy jste tak chytrá.“ I když to tak není, nemůže člověk všechno vědět. A strašně se mi líbí naše vánoční vystoupení. A jak vidíte ty vděčné a šťastné obličejy dětí, ony to opravdu dokážou vyjádřit. Stejně je to i u důchodců, za kterými chodíme na penzion, ti také umějí vyjádřit bezprostřední radost, že na ně nikdo nezapomněl, že za nimi přijdeme. Tak to považuju za úspěch. Reakci okolí.

9. Jaký jste měla oblíbený předmět ve škole?

Určitě dějepis a dále takové ty předměty jako jsou hudebka...

Ale moc jsem nemusela výtvarku, protože mě nebavilo dělat, co mně kdo řekne. Pak jsem vůbec neměla ráda matematiku a tělocvik, ale to asi holky v těchhle letech moc nemusí. A milovala jsem ruštinu! To jsem vyhrávala i celostátní soutěže.

10. A ještě se zeptám, mně vždycky hrozně zajímalo, když si někdo přijde pro dítě, jestli nemáte strach, že je to někdo cizí?

No, je paráda, že my teďka máme ten telefon s kamerou, takže koho neznám, tak se vždycky děti zeptám: „Znáš ho?“ Takže by k tomu nemělo dojít. A když jsme ještě neměli tady to zařízení, tak se děti normálně dívaly z okna.

11. A budete nadále ještě navštěvovat naši školu? Třeba děti nebo kolegyně?

Budu navštěvovat. Budu si sem chodit pro obědy, jako každý správný důchodce. (smích) A samozřejmě se budu stýkat s lidmi, se kterými budu chtít. Ale teď si dávám alespoň rok oddech, abych si vymalovala, ráda bych si pocestovala a tak dále. Ale potom není nikde napsané, že třeba za ten rok bych se nemohla vrátit na nějaké suplování třeba, kdyby mě o to požádali.

12. A potrestala jste i dítě, které si to doma potom nějak zveličilo, a vy jste z toho měla problém?

Mně osobně se to nikdy nestalo, ale když jsem dělala tu ředitelku mateřské školy, tak se mi spíš stalo, že na paní učitelky z jiných oddělení si rodiče přišli stěžovat. I když oni jim samozřejmě neubližují, ale bohužel jsou rodiče, kteří své děti milují až nezdravou láskou a jsou pro ně ty nejlepší a nejhodnější, kteří by nikdy nic nebyli schopní udělat. A to je na té práci už to špatné. A tomu se snažím už předcházet tím, že jsem zavedla takové ty společné akce s rodiči, kde rodiče vidí, jak se to dítě v kolektivu chová, a je jim to hloupé, protože vidí, že jsme měli pravdu.

A i na děti tu máme nějaké otázky!

Jako první jsme se děti zeptali, kam nejradši chodí ven. Odpovědi bylo mnoho, např. do parku, na školní zahradu, do Obory a na Mochomůrku, do tělocvičny, na Trojici a tak dále...

Paní družinářka dodala, že letos měli 39 akcí, které si sami zařídili.

Děkujeme za prima rozhovor s úžasnou paní družinářkou Jurovou, po které se jistě bude (nejen) dětem moc stýkat. Paní družinářce dále přejeme hodně štěstí a hlavně pohody do budoucna! ☺

*Barbora Čechová
a Ondřej Nedorost, IX. A
a Martin Poláček, VI. B*

LÉTO

Moc ráda bych Vás provedla posledním ročním obdobím, se kterým jsem Vás ještě neseznámila. Máme za sebou již podzim, zimu, jaro... ale léto na nás ještě čeká.

Astronomické léto začíná letním slunovratem a končí podzimní rovnodenností. Léto v mírném pásu se vyznačuje průměrnými teplotami nad 15 °C, ovšem když si představíme, že vyjdeme v létě ven z domu a je pouhých 15 °C, tomu se pěkné letní počasí rozhodně říct nedá. Za letní měsíce se považuje červen, červenec a srpen. Oficiálně léto začíná 21. června, na toto roční období je často nahlíženo jako na období s nejdelšími a nejteplejšími dny, kdy slunce svítí většinu dne a stmívání trvá velmi dlouho. Astronomické léto končí podzimní rovnodenností, tedy v okamžiku, kdy po létě Slunce přechází přes rovník. Během astronomického léta se zkracují dny a prodlužují noci.

Pro mnohé z nás je léto nejoblíbenějším ročním obdobím, protože je teplo, můžeme se koupat, na zahradách je spoustu ovoce, kvetou kyticky a všude kolem nás je to prostě krásné. Ale to nejdůležitější – JSOU PRÁZDNINY!! Období, na které se snad každý těší celý rok, a když skončí, už zase odpočítáváme dny do těch příštích. Prázdniny ale dříve nebyly, aby si děti odpočinuly. Dříve děti musely pomáhat se sklizní obilí na polích, a proto

nemohly chodit do školy. Buďme rádi, že naši rodiče už nevlastní pole a my si tak můžeme prázdniny užívat naplno.

Vždy uvádím nějaké státní svátky z probíraného období, proto Vás s nimi seznámím i tentokrát.

Začínáme 5. července, kdy slavíme Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Cyril a Metoděj, byli slovanští věrozvěsti, kteří přišli na Velkou Moravu šířit nauku o křesťanství. Hned následující den, tedy 6. července je další státní svátek a to Den upálení mistra Jana Husa (tak se stalo 6.7.1415 v německé Kostnici). A tímto končí letní státní svátky. Moc jich tedy opravdu nebylo. Ale nebojte, jsou tu další významné dny, o kterých byste určitě měli vědět. 1. června, jak určitě všichni moc dobře víte, máme Mezinárodní den dětí. To máme zatím všichni svátek ☺! 10. června je Vyhlazení obce Lidice, o tom se budete hodně učit v dějepise, pokud jste se o tom tedy ještě neučili. Tehdy nacisté vyvraždili zdejší muže, ženy a děti. Některé poslali do koncentračních táborů a obec vypálili. Byla to opravdu drsná doba... Dne 19. června je den otců, to si určitě taky pamatujte, abyste vašim tatínkům udělali radost. 21. června je již zmíněný první letní den! A 27. června je Den památky obětí komunistického režimu. Vidíte, že v létě je co slavit. Myslím, že je dobré si aspoň nějaké z těchto dnů zapamatovat, už jen proto, abyste měli nějaký přehled o naší české historii.

Tímto se s vámi loučím a doufám, že jste si z těchto článků něco odnesli. Já osobně si myslím, že byly poučné a pro Vás snad i zajímavé. Věřím, že teď už každý z Vás bude aspoň trošku vědět, co daný svátek znamená a proč se slaví. Tak si užijte prázdniny a do nového školního roku Vám přeji hodně štěstí ☺!

Barbora Čechová, IX. A

Časopis Rosník je opět nejlepší v kraji

I v tomto školním roce jsme se rozhodli zúčastnit se soutěže Školní časopis roku 2016. Chtěli jsme náš časopis porovnat s ostatními. 1. místo v Jihomoravském kraji jsme obsadili už dvakrát, a tak jsme byli trochu nervózní, zda se nám podaří zvítězit i potřetí. A vyšlo to! **Obsadili jsme celkově 1. místo mezi časopisy 1. a 2. stupně. Dále jsme získali titul za nejlepší grafiku a titulku.** Skupinka zástupců z naší redakce ve složení Martin Poláček, Barbora Čechová,

Tereza Trojanová, Anežka Formánková, Vladimíra Odehnalová a Lucie Horáková měla ohromnou radost, když vyhlásili náš časopis na 1. místě.

Za vítězstvím se skrývá velké množství práce všech členů redakce. Naštěstí máme tým schopných a aktivních redaktorů, kteří vymyslí, co bude

náplní příštího čísla, a své nápady také zrealizují.

Osvědčila se nám také spolupráce se žakovským parlamentem, eko-týmem nebo školní družinou.

Tady chceme velmi poděkovat

vedoucí školní družiny paní Heleně Jurové, která je naší pravidelnou aktivní přispěvatelkou. Své příspěvky, články nebo obrázky získáváme také od jednotlivých tříd. Mezi třídami chceme vyzdvihnout zejména spolupráci se třídou 3. A paní učitelky Koblížkové. V každém letošním čísle najdete zprávičky o tom, co je nového v této třídě.

*Za redakci časopisu Rosník
Mgr. Jana Odehnalová
a Ing. Gabriela Folvarčíková*

Třetáci a jejich škola v přírodě

Každý nový žák třetí třídy ví, co ho čeká před ukončením tohoto ročníku. Je to pobyt ve Škole v přírodě. Už několik let jezdíme na odloučené pracoviště Lipky – Chaloupky – Kněžice.

Areál je umístěn v lese krásné Vysočiny. O děti je tu pěkně postaráno, užívají si s učiteli připravené aktivity. I když pobyt není levnou záležitostí, tak se ho účastní všechny děti, protože už několikrát škola dostala dotaci od města Rosice.

Po týdenním pobytu v krásné přírodě děti získají spoustu informací, zkusí si mnoho netradičních činností, někteří se poprvé odloučí od svých rodičů.

Nyní se můžete dočíst, co se děti nového dozvěděly, co dělaly poprvé, jak pobyt zvládly a co se jim vybaví, když se řekne Škola v přírodě.

Nové informace

- U ohně pálí špička plamene
- Používání bylinek na léčení a zpestření jídelníčku
- Jak vyrobit barvy na obličej z hlíny
- Ovce je pod vrstvou vlny mastná
- Výskyt orchidejí na louce
- Přírodní zahrada má ve znaku ježka
- Jak se kácí strom
- Jak si zahrát tyčbal
- Křesadlo na oheň funguje, i když zvlhne
- Stromy mají ukazatel obrany smůlu

Co jsem dělal/a poprvé

- Hráli jsme na zvláštní hudební nástroje
- Šli jsme dlouhý pochod lesy a loukami
- Káceli jsme stromy
- Naučili nás rozdělat oheň křesadlem

- Dokážeme řezat polena kanadskou pilou
- Vím, jak chutná pupen z lípy
- Spadla jsem do rybníka
- Pil jsem kefirové mléko přímo z výroby
- Vyrobil jsem si dalekohled
- Lovil jsem vodní živočichy
- Hrála jsem s kamarádkou tyčbal
- Pochovala jsem si živého králíka
- Sklízeli jsme trus po kravičkách
- Pletla jsem věneček
- Jel jsem na koňském voze
- Bubnoval jsem
- Přejížděl jsem prstem plamen svíčky
- Šel jsem podle mapy

Jak jsme pobyt zvládli

- Nenudil jsem se
- Představoval jsem si to horší
- Někdy jsem večer posmutněl
- Nestýskalo se mi
- Plyšák mi dodal odvalu
- Měla jsem s sebou fotku rodiny
- Šlo to dobře, protože tam s námi byla paní učitelka a paní asistentka
- Byl jsem tam se známými a hodnými lidmi
- Měla jsem plyšáka navoněného máminou voňavkou
- Zaplakala jsem si
- Nebylo mi smutno
- Zvládl jsem to, protože jsem dostal pohled

Co nás napadlo, když se řeklo Škola v přírodě?

- Dobré jídlo a jeho dostatek
- Příroda
- Oheň
- Voda
- Vzduch
- Země

- Les
- Výlety
- Jídelna
- Sprcha
- Holínky
- Vyřezávání
- Soutěže
- Konve
- Koza
- Pila
- Kamarádi
- Krmení zvířat
- Peněženka
- Autobus
- Koně
- Kronika
- Přesazování
- Med
- Spacák
- Křesadlo
- Teepee
- Špekáčky
- Salátův kopec
- Zelená barva
- Referát
- Pergamen

Třefáci a jejich vyučující:

*Mgr. Adéla Koblížková, Mgr. Adéla
Kočíčková, Mgr. Pavla Šoltésová
a Lucie Fialová asistentka*

Škola v přírodě

PONDĚLÍ přijeli jsme s velkým kufříkem a plným pupíkem. 1. den byla voda, to byla ale pohoda.

ÚTERÝ byl čerstvý vzduch a odvál smradlavý puch.

STŘEDA byla o vodě, všechno to bylo v pohodě.

ČTVRTEK to je oheň, radši rychle sbohem.

PÁTEK jsme se zabalili a potom rozloučili.

*Zuzana Štouračová
a Bibiana Boháčová, III. B*

CHALOUPKY – Škola v přírodě

V pondělí jsme chaloupky objevili a kufry jsme si vybalili. Téma byla voda, nepršelo, to byla škoda. V úterý byl hezký den, a tak jsme si vyšli ven. Ve středu jsme si na výletě užili a hled uklízet museli. Ve čtvrtek bylo překvapení, na koních jsme se povozili! V pátek pršelo, vůbec hezky nebylo.

*Eva Novotná
a Daniela Franzová, III. B*

První den byl živel voda, strava byla hnusná, ale živel voda byl dobrý. Hodně nás pobavil hlavně smrad rybníku. Našel jsem tam ryby a pulce a chytil jsem jen pulce a Ája taky. Hned druhý den jsme se museli stěhovat do jiného pokoje, ale měli jsme ho s Ájou jen pro sebe. A to následoval živel země, byli jsme studovat lesní hmyz. Následující den byl živel vzduch, to jsme šli na farmu vzdálenou 3 km, a tam jsme si prohlédli dobytek a uklízeli po nich hromádky. A večer jsme si opekli špekáčky, protože další den mělo pršet, a tak se taky stalo. Pršelo, ale vše bylo vymyšleno. Křesali jsme oheň a následující den jsme měli všechny živly dohromady. A pak jsme jeli domů.

Jan Novák a Alexandr Kříž, III. B

Žabáčko a hledání pokladu

Ve čtvrtek 2. června se třída 2. A vydala hledat poklad. Děti se rozdělily do pěti týmů, které pod vedením kapitanů z řad rodičů vyrazili na cestu za pokladem. Dobrá nálada, nadšení i hezké počasí nám nechyběly, takže dobrý oběd na Kratochvilce byl sněden a poklad šťastně nalezen. Výlet jsme zakončili posezením s rodiči, prarodiči a sourozenci na tábořišti Olymp na Trojici, a tak se společně rozloučili s končícím školním rokem.

„Sešli jsme se před školou a šli na nádraží, ale vlak nejel. Až jsme přišli pěšky do Tetčic, tak jsme šli plnit úkoly. Oběd na Kratochvilce byl řízek a brambory. Hráli jsme si na hřišti, u kamaráda Vašíka a šli jsme po fáborkách a nakonec na Trojici.“

Tygřáci (Aneta, Jana, Anďa, Heřman, Eliška)

„Měli jsme sraz u školy. Potom jsme šli na nádraží, ale vlak nejel. Tak jsme šli do Tetčic na dětské hřiště. Potom jsme šli plnit úkoly se strašidly. Po úkolech jsme šli na Kratochvilku na oběd. Tam jsme si také vyráběli ozdobné tužky. A hledali jsme mapu každý sám. Pak jsme šli hledat poklad, každý tým za sebe. Později jsme šli na chatu Babetu, kde jsme opékali špekáčky a hráli hry.“

Paviáni (Elinka, Gábi, Bára, Petřík a René)

„Sešli jsme se před školou, šli na nádraží, ale vlak nejel. Tak jsme do Tetčic museli jít pěšky. V Tetčicích jsme se nasvačili. Šli jsme na Kratochvilku,

kde jsme si dali oběd, vyrobili tužky a našli mapu. Podle mapy jsme se vydali hledat poklad. Pak jsme šli na chatu hrát hry a zpívat.“

Závodníci (Lucka, Lukáš, Laura, Vašík, Honza)

„Šli jsme do Tetčic. Po cestě jsme plnili úkoly. Obědvali jsme na Kratochvilce a hráli jsme si. Hledali jsme poklad a rozdělili jsme se. Šli jsme na chatu a tam jsme opékali špekáčky.“

Superteam (Patrik, Nella, Míša, Marek, Filip)

„Sešli jsme se u školy, a potom jsme šli na nádraží. Ale vlak nejel, a tak jsme museli do Tetčic jít pěšky. Hráli jsme si na hřišti, a potom jsme vyrazili plnit úkoly. Plněním úkolů jsme se dostali zpátky do Rosic a poslední úkol byl u restaurace na Kratochvilce. V restauraci jsme si dali oběd a hledali mapy. Bylo takové vedro, že jsme si hráli na trosečníky. Na Trojici jsme hledali poklad. Byli jsme na chatě, tam jsme měli hostinu.“

Dinouši (Ondra, Miki, Kiki, Vítek, Sam)
Děkuji všem rodičům za pomoc s organizací výletu. Myslím, že se opravdu velmi vydařil.

Mgr. Iveta Matoušková, TU II. A

Druháci na zámku

Třídy 2. A a 2. B společně navštívily rosický zámek. Na výletě jsme byli v pátek 27. 5. Společně jsme prošli celý zámek. Prováděla nás paní v princeznovských šatech. Viděli jsme obrazy, starý nábytek, starou dřevěnou

podlahu, zbraně, historické sklo nebo zvířecí kůže. Sami jsme si vyrobili dřevěnou hračku. Na zámku byla zima. Líbily se nám lustry a kaple. Divadlo se nám moc nelíbilo. Nakonec jsme byli na zmrzlině. Moc nám chutnala.

Žáci II. B

Školní výlet 5. A

Je středa ráno a dnešním dnem nám začíná školní výlet do Beskyd. Sraz jsme si domluvili na čtvrt na devět u rosického zámku. Ale řada z nás se tak moc těšila, že přicházela už po osmé hodině. Byla jsem mezi nimi i já. Autobus přijel před půl devátou, rychle jsme se nalodili a vyrazili jsme, hurá za zážitky!

Cesta nám rychle utekla a brzy jsme dojeli do Rožnova pod Radhoštěm, kde byla naše první zastávka za poznáním, byla to místní svíčkárna. Tady jsme viděli výrobu svíček a i my sami jsme si mohli obarvit svíčku a koupit drobné dárečky pro rodiče a blízké. Svíčkárna se mi moc líbila, poté byl odjezd do hotelu Mesit. Byl to pěkný hotel v hezké přírodě s dobrou kuchyní a super bazénem, kterého jsme po náročném dni ihned využili. Na závěr dne nám paní učitelka připravila super diskotéku nad naše očekávání.

Další den jsme měli naplánovaný výlet do Rožnova pod Radhoštěm, kde je krásný dřevěný skanzen, stará vesnička, kde jsme si prohlédli, jak se kdysi žilo, a k tomu jsme zvládli návštěvu Mlýnské doliny. Potom jsme se občerstvili zmrzlinou na náměstí

v Rožnově a dlouhý den jsme zakončili bazénem a opět diskotékou, kterou si

všichni naplno užili. Poslední den jsme se vypravili po obědě a bazénu na Pustevny – směr Radhošť. Byla to super túra, kdy jsme došli až ke kapli sv. Cyrila (Konstantina) a Metoděje. Udělali jsme si pár fotek na památku a vydali se zpět na cestu do Rosic.

Chtěla bych poděkovat paní učitelce za organizaci tohoto výletu, protože je to pro mne nezapomenutelný zážitek, který si budu navždy pomatovat!

Natálie Kozáková, V. A

Výlet do ZOO

Ve středu 8. června naše třída 5. C společně se třídou 4. B vyrazila do olomoucké zoologické zahrady. Autobus nás dovezl od Cristalu v Rosicích až na místo. V ZOO jsme viděli spoustu krásných a roztomilých

zvírátek. Mně se nejvíce líbily žirafy. Kluci si užili legraci v kozím výběhu. Nakonec jsme se nasvačili, nakoupili suvenýry a mohli jsme vyrazit na zpáteční cestu. Výlet se nám moc vydařil.

Vladimíra Odehnalová, V. C

V pátek 10. 6. nás čekala turistika. Šli jsme pěšky do Tetčic k rybníku. Cesta ubíhala pomalu, svítlo slunce a bylo nám teplo. Když jsme dorazili na místo, vytáhli jsme hned svačiny. Po chvíli paní učitelka rozdělala oheň a opekli jsme si špekáčky. Až jsme se najedli

Školní výlet 6. B

Tento školní rok jsme si rozplánovali výlet na dva dny.

Ve čtvrtek 9. 6. jsme odjeli vlakem do zábavného vědeckého parku VIDA v Brně.

Uvnitř bylo mnoho učení jako hra. Všechno jsme si mohli osahat a vyzkoušet – např. zemětřesení, mluvení do mikrofonu a změnu hlasu, fotografování, mixovat si vlastní hudbu aj. Nejvíce se nám líbil rotující válec, do kterého jsme se nechali zavřít a snažili se trefovat míčem do koše. Užili jsme si hodně a těšili se na druhý den volna.

a uhasili oheň, začala ta pravá zábava. Hráli jsme fotbal, vybíjenou, stolní tenis, karty aj. Všichni jsme byli příjemně unaveni. Když nastal čas odchodu, nikomu se moc nechtělo.

Oba dva dny byly moc fajn a už se těšíme na další výlet.

Žáci VI. B

Náš školní výlet

Dne 26. 5. až 27. 5. se naše třída 7. B, vydala vlakem na školní výlet. Asi v 9.45 ráno jsme se měli sejít u vlakového nádraží v Rosicích. Já a další čtyři spolužáci jsme nastupovali v Tetčicích. Měli jsme s sebou i karimatku a spacák. Ty jsme ale

odložili na naší konečné zastávce, Brno, Hlavní nádraží. Po uschování zavazadel jsme pokračovali na Špilberk. Cestou tam jsme minuli divadla a v parku jsme si zahráli pétanque. Následoval úchvatný výhled ze Špilberku a přírodní posilovna, kde jsme si to hodně užili. Dokonce jsme ani nechtěli hřiště opustit. Nakonec nás ale přilákala možnost rozchodu v obchodním centru. Tam jsme se najedli a něco si nakoupili. Ve čtyři hodiny jsme si dali sraz a vyšli jsme zpět k vlakovému nádraží. Odjeli jsme do Heršpic a pak jsme se museli kousek přesunout k zábavní hale Bongo. Tam nás uvítali s radostí a přidělili nám společný pokoj. Zde jsme si mohli odložit své vyzvednuté tašky. Poté se řešilo, co bude dál. Asi na hodinu jsme se mohli proběhnout v hale. Po hodině nás volali na první disciplínu. Měli jsme se rozdělit na týmy po trojicích. Já jsem byla s Terkou a Denisem a název našeho týmu byl „Nejlepší“. Princip hry spočíval v tom, najít listinu s úkoly. Ta naše se schovávala v šatnách. Potom už všechny týmy vystartovaly tyto úkoly plnit. Dále jsme měli rozchod a večeri. Po večeri jsme si vzali karimatky a spacáky a šli si ustlat do dětského koutku. Následovala stezka odvahy. Mohl jít každý sám nebo ve dvojici. Já jsem šla s Terkou, ale stejně jsme se bály. Ztratily jsme se a dokonce nás musela navádět paní z Bonga. Stezka už skončila a my se chystali spát. „Dobrou noc!“ Ráno jsme se probudili a některé atrakce byly

vyfouklé. Snídaně, rozcvička a poslední hraní v Bongu. Sbalili jsme si svoje věci a jeli vlakem zpátky domů.

Tento výlet se mi moc líbil a klidně bych si ho zopakovala. Děkuje moc paní učitelce Schildové a Klímové, které nás školním výletem provázely. Bylo to super.

Adéla Matoušková, VII. B.

Výlet 8. B

Ve dnech 15. až 17. června jsme s naší třídou 8. B vyrazili na výlet do kempu Baldovec. Doprovod nám dělala paní učitelka Kočíčková s paní učitelkou Richterovou. Ubytovali jsme se v dvoupatrových chatkách po čtyřech. Bohužel nám odpadl odpolední program z důvodu deště, a tak jsme zůstali na chatkách a trávili čas hraním různých her. Druhý den po snídani jsme hráli týmové hry. Ve volném čase před obědem jsme se šli osvěžit do bazénu. Po obědě nás čekala lukostřelba, kterou jsme si všichni moc užili. Dále následovalo lanové centrum spolu s horolezeckou stěnou. Navzájem jsme se jistili a tím si ověřili vzájemnou důvěru. Zbytek dne jsme strávili u bazénu. Třetí den po snídani jsme se vydali do Baldovce na autobusovou zastávku. Cesta byla zdoluhavá, ale nakonec jsme se domů dostali. Celý výlet jsme si moc užili a už se těšíme na další.

Vendula Žouželková

a Anna Švihálková, VIII. B

Školní výlet do Prahy

Náš školní výlet začal 1. 6. a bohužel skončil o tři dny později, tedy 3. 6. V den odjezdu jsme se sešli na rosickém nádraží v 8.30 hodin. Jelikož byla výluka, čekal na nás autobus. Jsme až tak populární, že kvůli nám vyjeli hned čtyři autobusy. Nadšení z nás neopadávalo, i když autobus nebyl dvakrát nejllepší. Když jsme se ocitli na

vydali směrem k Národnímu divadlu. Protože jsme měli ještě čas, před prohlídkou jsme dostali rozchod. Někteří šli prozkoumat okolí, další si sedli do kavárny u divadla, což se poté ukázalo jako dobrý nápad, jelikož jsme potkali spoustu známých tváří. Asi po hodinovém rozchodu jsme se konečně vydali na prohlídku Národním divadlem. Prohlídka byla velmi

nástupišti číslo 4, ani tam z nás neopadla dobrá nálada, když jsme museli déle čekat na vlak v hrozném horku. Cesta byla také zábavná. Museli jsme trávit dlouhé 3 hodiny s neznámými spolusedícími. Jejich výraz hovořil za vše, když si k nim přisedli puberťáci z Rosic. Cesta dopadla ale zdárně a my se opět veselí ocitli v Praze. Poté nás čekala prohlídka památníku Heydrichiády. Podívali jsme se do krypty, kde se ukrývali Gabčík s Kubišem poté, co spáchali atentát na R. Heydricha. Po prohlídce jsme se

zajímavá a jsme za ní moc rádi, že jsme měli tu možnost se podívat do jedné z nejznámějších památek Prahy. Tímto končil náš první výletový den a my jsme šli hledat naše ubytovací zařízení na kolejích Karlovy univerzity. Jaké překvapení na nás čekalo, to byste neuhodli. Cesta trvala poněkud déle, než jsme čekali, ale to byl ten nejmenší problém. Nejvíce překvapení jsme byli po zjištění, kde vlastně bydlíme. Čtyři skupinky a paní učitelky bydleli v jiném bloku než poslední pátá skupinka. A poslední překvapení na

závěr dne, že sprchy a záchody byly pro kluky i holky.

Druhý den jsme se vydali dlouhou cestou na Petřín a dále do zrcadlového muzea, kde jsme si užili hodně srandy, protože jsme byly chvíli hubení, chvíli tlustí, pak zase vysocí a na konec malinkatí. Cestou na Václavské náměstí jsme prošli Pražský hrad, Karlův most a nakonec jsme se zastavili u Orloje na Staroměstském náměstí. Po náročném dni jsme měli dlouhý rozchod v obchodním domě Palladium, kde si každý našel obchod dle svého gusta. Jako třešnička na dortu na nás čekala projížďka parníkem po Vltavě i s výbornou večeří. Tento výlet jsme si užili asi nejvíce. Bylo to opravdu nezapomenutelné. Po dvou hodinách projížďky jsme se vydali zpět na koleje. Po vydatném spánku jsme se ráno sbalili a jeli jsme na Hlavní nádraží, kde jsme měli ještě poslední rozchod. A potom hurá vlakem domů, kde na většinu čekali zvědaví rodiče.

Celý výlet hodnotíme kladně a do budoucna bychom určitě tento výlet doporučili. Přeci každý by se měl podívat aspoň jednou do hlavního města naší republiky. Bylo to zkrátka super a tímto článkem se s vámi loučíme my deváťáci. ☺

*Tereza Trojanová
a Barbora Čechová, IX. A*

Náš výlet – 9. B

V květnu tohoto roku jsme se s naší třídou vydali na výlet do Slavonic.

25. května ráno jsme se vydali vlakem,

i když byly nějaké překážky jako například přeplněný vlak a sezení na zemi, humor jako vždy nechyběl.

Až jsme po pěti hodinách dojeli na místo, ocitli jsme se v areálu plném zvířat a celkově přírody...

Penzion se mi líbil, jen bych vytkla papoušky, kteří nás v noci budili.

Hned první den jsme se šli podívat do podzemí, které pro mě bylo velkým zážitkem.

Prošli jsme si také městečko Slavonice a šli zpět do penzionu na večeři, po které jsme měli táborák obohacený o zpěv Míši Dudové.

Druhý den jsme měli prohlídku Slavonic s průvodcem a vyzkoušeli jsme si namalovat hrnky. Některé se povedly lépe, některé hůře, ale hlavní je, že nám vzpomínky zůstanou.

Po dlouhém výšlapu jsme se zastavili u muzea samorostů, kde nás mile přivítal pán, který nám vše pěkně popsal a ukázal.

Po večeři jsme šli do lesa a plnili úkoly – což se vyplatilo i jako pěkná večerní vycházka.

A nastal poslední den, ve kterém nám nezbyvalo nic jiného, než se nasnídat a jet dlouhou cestu zpátky domů.

Za sebe a myslím, že i za spolužáky mohu říct, že tento výlet se velmi vydařil a budeme na něj vzpomínat dlouho a v dobrém.

Kristýna Tůmová, IX. B

Školní družina

TROSEČNÍCI NA OSTROVĚ

Léta Páně 17. 6. 2016 ztroskotala loď DRUŽINIK na zahradním ostrově SCHOOL GARDEN. Posádceve složení Jurová, Večeřová, Raveánová, Stejskalová, Hirčová a Nováčková se podařilo zachránit všechny cestující. Ostrov byl už obydlen domorodci (rodinní příslušníci), kteří byli velmi vstřícní a ochotni nám pomoci. Naučili nás stavět přístřešek odolný proti všelijaké havěti a dravým šelmám. Nejdříve jsme se snažili postavit bambusový vor, ale odliv nás znovu a znovu vracel na pevninu. Hlady jsme už šilhali. Museli jsme si opatřit potravu. Ta na nás čekala ve vodě plné ryb. Začali jsme rybařit. Jak teď ale rybu opéct, uvařit, ugrilovat? Chtělo by to oheň. Při ztroskotání jsme přišli i o zápalky. Jak to dělal Robinson? Správná myšlenka – hodinky, slunce. Rozděláme oheň pomocí hodinek a slunce (v našem případě lupy). Hurá! Oheň máme, jdeme grilovat ulovené ryby. V tom, ale už přichází domorodci a navrhují společný piknik. Přináší špekáčky. Také se zaručeně divíte, kde se na pustém ostrově vzaly špekáčky. Jezdí tu pravidelná linka obchodní lodi a domorodci s ní mají uzavřenou smlouvu na výměnný obchod. Lodní společnost dodává potraviny, domorodci ryby a jižní ovoce. A tak se nám to společné bydlení na našem ostrově zalíbilo, že se nám nechtělo ani vracet. No, ale realita je realita, tak jsme

se přece jenom vrátili do naší milované školy a domovů. Tak takto nějak probíhal náš výlet na školní zahradě. V této společné akci s rodinnými příslušníky jsme plnili 4 úkoly.

1/ Stavba přístřešku

2/ Stavba voru

3/ Rybolov

4/ Rozdělání ohně

A co víc? Při závěrečném hodnocení ho děti označily za nejzdařilejší akci školního roku.

*Helena Jurová
vedoucí ŠD*

Zprávy z parlamentu

Trochu hodnotíme, trochu plánujeme...

Nejprve zhodnotíme naši práci v uplynulém školním roce. Žákovský parlament se aktivně zapojil do kampaně Zdravé město Rosice. Parlament a Ekokroužek měli besedu s panem starostou Jaroslavem Světlíkem a ředitelem naší školy panem Petrem Řezníčkem. Projednávaly se návrhy na zlepšení Rosic a naší školy.

Ve škole byla velmi kladně hodnocena aula, kuchyňka, odborné učebny, kabinety, bufet, tělocvična a PC.

Jako největší negativa, popř. návrhy pro zlepšení byly vybrány: oprava stěny deváťáků, WC, hygiena v jídelně, lepší výzdoba chodeb, wifi, žakovská kopírka a barevné třídy.

Žákovský parlament se velmi aktivně účastnil příprav a organizace Dne dětí. Na prvním stupni jsme byli „jen“ pomocníky, ale oslava žáků 2. stupně byla zcela v naší režii.

Naše spolužačka Lea Petřivalská naše dny zhodnotila takto:

Den dětí

Ani letošní rok jsme nezapomněli na Mezinárodní den dětí. Oslavili jsme ho formou celodenních týmových soutěží. Program si pro děti připravil školní parlament a to jak pro 1. stupeň (1. 6.), tak pro 2. stupeň (2. 6.). Dvojice „parlamentáků“ měla vždy vlastní stanoviště v okolí školy a v parku, kde soutěžící plnili úkoly.

Středeční den pro 1. stupeň byl

zaměřen na nejrůznější povolání. Děti si zahrály na herce, mechanika, zpěváka či pekaře. V jednotlivých disciplínách rozvíjeli svoji fyzickou kondici, ale i zručnost a kreativitu. Zjistili, že to číšník nemá vůbec snadné, když kličkovali s podnosem plným kelímků mezi stromy. Zkusili si pojmenovat tesařské nářadí. Naštěstí se nikdo nezranil ani při následném zatloukání hřebíků. Za každou soutěž získali samolepku a na závěr je čekala odměna v podobě bonbonů, které byly vyhazovány do vzduchu. Jejich chytání se však brzy zvirtlo v divoký souboj o sladký obsah sáčku.

Ani starší spolužáci z druhého stupně nebyli o svůj den ochuzeni. V osmi týmech, vedených učiteli, soutěžili celé čtvrtetní dopoledne v disciplínách, tentokrát zaměřených především na sport. Navíc se také dozvěděli něco z historie naší školy prostřednictvím kvízů, za jejichž správné vyřešení dostávali další body. Kopali do brány, házeli do koše, běhali (i se zavázanýma očima), skákali přes švihadlo,... zkrátka si užívali program, kterému naštěstí přálo i krásné letní počasí. Do soutěží se zapojili dokonce i učitelé či jejich ani ne tříleté děti. Společně strávený čas byl pro všechny tou největší odměnou!

A co chystáme v letošním školním roce? Rádi bychom se zaměřili na slabá místa v naší škole a podíleli se na jejich zlepšení. Také bychom rádi nabourali stereotyp školních dnů nějakými netradičními dny. V loňském roce jsme je plánovali, ale bohužel se

neuskutečnily. Letos to ale napravíme!

Uvažujeme o dnech z tohoto výběru:

- a) Den v županu
- b) Den naruby (holky za kluky a kluci za holky)
- c) Den v klobouku
- d) Den v lyžařských brýlích
- e) Den v jedné barvě
- f) Den v pyžamu

Na školních stránkách najdete o těchto dnech anketu. Tudiž můžete dát hlas k nějakému dnu, který se vám zamlouvá. Tak přemýšlejte a hlasujte!

*Adéla Hašková
a Lea Petřivalská, IX. A*

Projekt Zdravé město

Město Rosice se zapojilo do projektu Zdravé město. Žáci naší školy byli požádáni o pomoc v tomto projektu. A co se nám podařilo ve spolupráci s členy tohoto projektu ve školním roce 2015/2016?

- Uspořádání Dne Země a spolupráce s ostatními složkami v Rosicích.
- Beseda o bioodpadu v 7. ročnících,

o námětech na zlepšení prostředí v Rosicích bylo předáno zastupitelstvu Města Rosice.

Členové Ekotýmu

- 4. A – Adam Šoltés,
Markéta Zezuláková
- 4. B – Zuzana Štouračová
- 4. C – Ondřej Příbil,
Lucie Dvořáková,
Eliška Hlavoňová
- 5. A – Max Dušek

kteřá vyústila anketou mezi občany Rosice na téma Bioodpad a jeho třídění.

- Ekokroužek si zasadil svůj strom v Aleji života. „Ekošák“, který dostal název podle svého druhu ořešák a Ekokroužku.
- Proběhlo Školní fórum, kterého se zúčastnili členové Školního parlamentu a Ekokroužku. Vyjadřovali se k problémům města Rosic a základní škole. Odpovídali jim pan starosta J. Světlík a pan ředitel P. Řezníček. Hlasování

- 6. A – Viktorie Nechvátalová,
Eliška Štossová
- 6. B – Tereza Škodová,
Karin Mikulášková
- 6. C – Patrik Němec
- 7. A – Lenka Šoltéssová,
Monika Přinesdomů
- 7. B – Ondřej Horáček,
Patrik Němec
- 8. A – Miloš Matik,
Dominik Kala
- 9. B – André Sohrabi

Komise EVVO

Ze světa sportu**BRENNNA CUP 2016**

V sobotu 18. 6. 2016 se konal ve Velkých Pavlovicích první ročník charitativní akce, která nesla název BRENNNA CUP. Byl to fotbalový turnaj a výtěžek z něj poputuje na Nadaci Jakuba Voráčka, která se tímto snaží pomoci lidem s roztroušenou sklerózou. Jakuba Voráčka snad každý z vás zná, ale kdyby se přeci jenom někdo našel, kdo neví, o koho jde, je to vynikající hokejista, který působí v NHL a hraje za Philadelphia Flyers. Když nedávno Jakubově sestře zjistili roztroušenou sklerózu, začal se Kuba angažovat v různých akcích proti téhle nevyléčitelné nemoci a dokonce založil právě onu již zmiňovanou Nadaci Jakuba Voráčka. Ovšem abych se vrátila k tomu turnaji... Pozor, to nebyl jen tak ledajaký fotbalový turnaj! Podtext této akce byl „Hokejky v kopačkách“, což už něco naznačuje. Zde totiž hrály samé hvězdy z NHL! Jako například Ondřej Pavelec, Radek Smoleňák, Martin Havlát, Michal Kempný, Petr Švancara, Jan Fadrný, Tomáš Ujfaluši,... No a samozřejmě Jakub Voráček. Tento tým nesl název VIP tým Jakuba Voráčka. Dalším

týmem byli kluci z Komety Brno. Tam byli například Ondřej Němec, Hynek Zohorna, Michal Gulaši, Marek Čiliak,... Třetí tým byl výběr hokejové reprezentace ČR U18 – 2006. Tedy tým, který hrál v roce 2006 na mistrovství světa jako 18-tiletí hráči. Tam byli nejprofláknutější jména asi: Jiří Tlustý, Michal Řepík, Michal Frolík, Michal Neuvirth, Ondřej Roman atd... Čtvrtým týmem byl TJ SLAVOJ – Velké Pavlovice, takže domácí.

Zahájení bylo od 10.00 hodin. Mezi tím byl přichystaný pětiboj pro děti, který mohly využít celý den, a také se prodávaly lístky do tomboly, kde hlavní cenou byl zájezd pro dvě osoby do Řecka od CK BRENNNA. V 11.30 h už zahájil sportovní odpoledne fotbalový zápas HC Kometa vs. reprezentace ČR U18 2006. Zápas trval, jako všechny základní turnaje, dohromady 60 minut. Po odehraných minutách si vítězství odnesla HC Kometa Brno, která tímto postoupila do finále. Po krátké pauzičce se proti sobě postavili Tým Nadace Jakuba Voráčka a TJ Slavoj Velké Pavlovice. V tomto zápase poměrně jednoznačně zvítězil Tým Jakuba Voráčka, takže si zahraje o zlatý pohár s brněnskou Kometou. Od 14.15 hodin byla autogramiáda, na které bylo vždy pár hráčů ze všech čtyř týmů. Tady jsem poznala, jací jsou to úžasní kluci, kteří si na nic nehrají, jsou velmi skromní a obětaví. Autogramiáda trvala cca hodinu, protože mezitím dělali nějakí hráči ještě rozhovor. Tu hodinu jsem si ale vystála a opět se

potvrdilo, že trpělivost nosí růže, aneb kdo si počká, ten se dočká. Brzy jsem se jako právě asi nejšťastnější člověk s listinou plnou podpisů a dokonce fotkou s Ondrou Pavelcem vracela na tribunu, kde bylo od 15.45 h utkání o 3. místo. Tam (pro mě překvapivě) zvítězil TJ Slavoj Velké Pavlovice nad výběrem 18tek. Finálové zápasy už byly zkráceny a trvaly 25 + 25 minut. Hřeb večera nastal 16.45 h, kdy se hrál finálový zápas mezi HC Kometou Brno a Týmem Kuby Voráčka. A jako nejlepší fotbalisté se ukázali kluci z Komety! Všichni byli suproví, ale

fotek.

Byl to nádherně strávený den a člověk se také hned cítí líp, když může někomu pomoci. Jsem moc ráda za to, že jsem měla možnost poznat tu všechny ty skvělé hráče nejen z NHL, kteří dokázali, že jsou především skvělí lidé s velkým srdcem. Zkrátka normální kluci, kteří si vůbec nehrají na žádné mega hvězdy, i když by to od nich leckdo očekával. Vím, že teď už na ně budu nahlížet úplně jinak, než předtím, když jsem sledovala hokej a byli to pro mě jen „loutky“, o kterých jsem vůbec nic nevěděla. Tohle se

hokej jim jde lépe☺. Takže v 18.00 hodin bylo vyhlášení vítězů, kde se zároveň určil i nejlepší hráč turnaje a tím byl Ondřej Němec z Komety. Po závěrečném proslovu Kuby Voráčka a jeho sestry, které se tímto snaží pomoci, bylo společné focení. To jsme všichni přítomní seběhli na stadion a udělali si pár společných

prostě nedá popsat slovy... Ukončím to tím, že příští rok jedu zase a to myslím mluvím za vše ☺!

Barbora Čechová, IX. A

Minianketa

S koncem školního roku přichází čas loučení a my se budeme loučit s výbornými členy naší redakce. Oslovili jsme je, abychom zjistili, zda byla práce ve školní redakci pro ně přínosem. Položili jsme jim následující otázky:

1. *Proč jsi začal pracovat v časopisu Rosník?*
2. *Jak dlouho jsi členem redakce?*
3. *O čem jsi hlavně psal/a?*
4. *Čím tě práce v časopisu obohatila?*
5. *Co se ti nejvíc povedlo?*

Tereza Trojanová (IX. A)

1. Začala jsem chodit do Rosníku na začátku 8. třídy, jelikož jsem chtěla pomáhat při psaní a také jsem chtěla doporučení na střední školy.
2. Tento rok je to druhým rokem.
3. Psala jsem reportáže o akcích. Dále jsem se podílela na pár rozhovorech. Také paní učitelka tam dala moje slohové práce. Zejména to byla slohová práce na téma "Vánoční sen."
4. Naučila jsem se lépe pracovat s textovými editory, větší

komunikace s lidmi.

5. Nejvíce jsem pyšná na celou práci Rosníka, že jsme již po třetí obhájili titul.

Ondřej Nedorost (IX. A)

1. Do Rosníku jsem poprvé přišel v 7. třídě, protože moje kamarádka nechtěla jít do kroužku sama. Pracuji v Rosníku, protože se rád dělím o zajímavé informace s ostatními a rád jsem středem pozornosti.
2. Tři roky.
3. Vedl jsem rubriku o vaření, pracoval na rozhovorech, rok jsem vedl rubriku o hudbě a podílím se na článcích o akcích.
4. Umím lépe s textovými editory a s úpravou obrázků. Dále umím lépe zformulovat informace do textu.
5. Mezi mé největší úspěchy patří rozhovor se známou českou zpěvačkou Anetou Langerovou, kterou jsme společně se spolužačkou Nikolou Švancarovou zpovídali po koncertě v Mahenově divadle. Bylo to moc krásné setkání.

Barbora Čechová (IX. A)

1. Jednak jsem o to byla požádaná, jelikož jsem zastupovala kamarádku, která odešla na gymnázium, a protože se paní učitelce líbily mé slohové práce.
2. Asi od poloviny sedmé třídy.
3. Nejvíce jsem dělala rozhovory, dále jsem psala různé reportáže. Také jsem psala úvahy o jednotlivých ročních obdobích.
4. Naučila jsem se psát texty na různá témata, přestala jsem se bát komunikovat s cizími lidmi a hlavně jsem se dozvěděla spoustu informací, které mě zajímaly.
5. Nejvíce jsem pyšná na rozhovory. Obzvlášť ráda vzpomínám na rozhovor s hercem z Městského divadla v Brně Alešem Slaninou. Hodně jsem se bála, protože jsem rozhovor sama připravila a realizovala, ale Aleš Slanina byl super a bezprostřední, hodně jsme nasmáli. Další pěknou vzpomínku mám na rozhovor s herečkou Evou Josefíkovou. Tento rozhovor vznikl vlastně náhodou. Byli jsme s kamarádem Ondrou Nedorostem

na filmovém festivalu a rozhodli jsme se až na místě herečku oslovit. Eva Josefíková byla velmi milá a rozhovor nám poskytl.

Kristýna Tůmová (IX. B)

1. Do Rosníku jsem se přidala, protože mě bavila mediální výchova, chtěla jsem zkusit něco nového a zapojit se do mimoškolních aktivit.
2. Dva roky – osmá a devátá třída.
3. Ze začátku jsem psala články... např. o florbale a SVČ Rosice, potom jsem však začala přidávat kvízy, které se většinou týkaly daného ročního období.
4. Práce mě bavila, například když jsem dělala kvízy...ověřila jsem si své vědomosti a dozvěděla jsem se něco nového☺
5. Nemohu říct, co se mně povedlo nejvíc...ale největší radost jsem měla z rozhovoru s paní ředitelkou SVČ.

*Za redakci časopisu Rosník
Mgr. Jana Odehnalová
a Ing. Gabriela Folvarčíková*

Hudba 21. století

Skupina KRYŠTOF

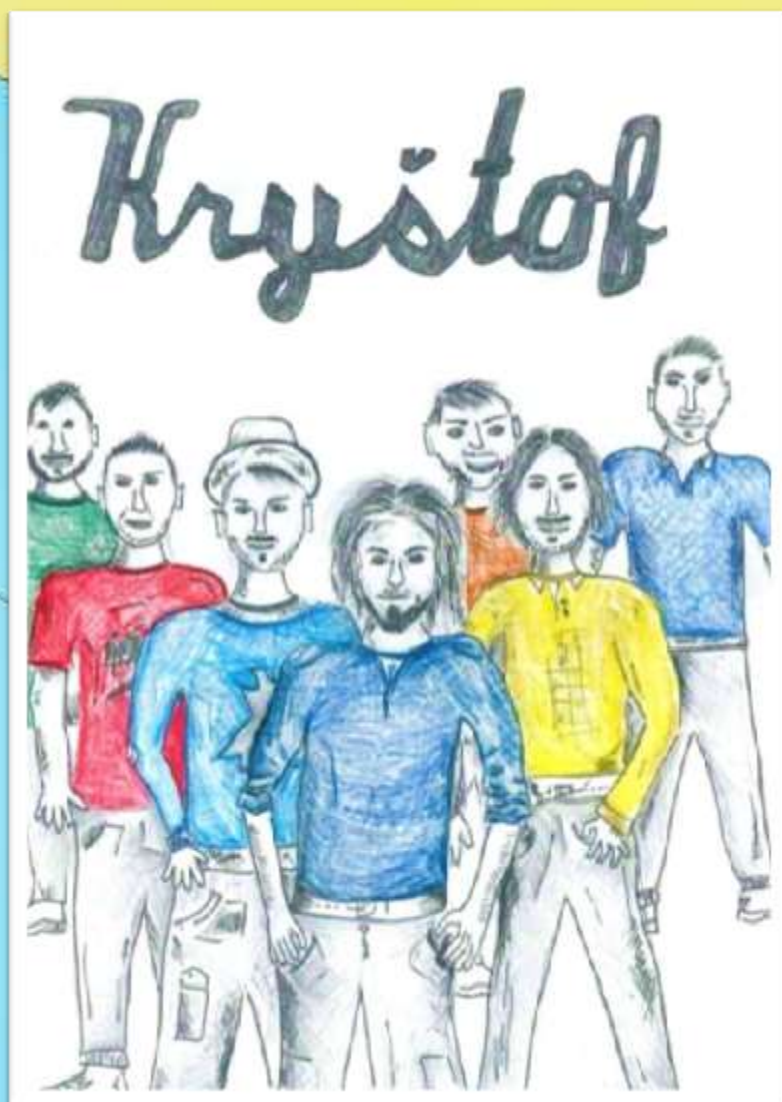
Kryštof je česká hudební skupina, kterou založil Richard Krajčo v roce 1993 v Havířově. Po úspěších přišly první komplikace, kapelu opustili dva členové. Brzy se však našla náhrada a nyní kapela vystupuje v tomto složení: Richard Krajčo, Nikos Petros Kuluris, Nikolaj Atanasov Architev, Evžen Hofman, Nikolas Grigoriadis, Ondřej Kyjonka a Jakub Dominik. Kapela získala také spoustu ocenění, například v anketě Český slavík v roce 2013 vyhrála skupina hned tři ocenění:

- Skupina roku
- MTV videoklip roku: „Cesta“ s Tomášem Klusem
- Nejoblíbenější písnička rádia Impuls Cesta

Skupina vydala 12 alb. Z nich je nejznámější zatím nejnovější album **SRCEBEAT** z roku 2015. V roce 2016 se prodalo přes 36 tisíc kusů tohoto alba. Mezi nejpopulárnější písně patří Ty a já, Křídla z mýdla a nejnovější Tak pojď hledat břeh.

Nyní kapela koncertuje na Slovensku.

Natálie Horáková, VII. B

Co nevíte o mořích a oceánech

Jistě mnozí z vás strávili letní dovolenou u některého z moří. Určitě jste si to parádně užili a my jsme si pro vás připravili pár informací o mořích

s oceánem, jako třeba Středozemní moře.

MORŠKÁ VODA je slaná díky erozi, neboť vítr a déšť neustále odnáší půdu do moře a různé soli, které jsou v půdě

Tadeáš Mutina, VI. A

a oceánech.

Naši Zemi se říká modrá planeta, jelikož při pohledu z vesmíru má modrou barvu. Je to tak proto, že tři čtvrtiny jejího povrchu pokrývají moře a oceány. Voda je naprosto nutná pro život.

EXISTUJE PĚT OCEÁNŮ

Tichý – ten je největší a nejhlubší, sám o sobě obsahuje polovinu mořské vody, na naší planetě.

Atlantický oceán – je druhý největší, a pluje po něm nejvíce lodí.

Indický

Antarktický

Arktický (neboli Severní ledový) oceán.

Na naší planetě, je také asi stovka moří. Jsou menší a většinou jsou spojená

obsaženy, se tak dostanou do vody.

PŘÍLIV A ODLIV: voda v moři stoupá a klesá, díky přitažlivosti Měsíce a Slunce. I když je Měsíc mnohem menší, má na moře dvakrát větší vliv než Slunce. Měsíc je totiž blíž Zemi. Nejmenší příliv a odliv je, když jsou Měsíc a Slunce v pravém úhlu.

JAK VZNIKÁJÍ VLNY: vlny vytváří vítr. Jedna vlna, může urazit až stovky kilometrů. Ale voda se s vlnami nepohybuje.

DNO OCEÁNU: čím větší je hloubka, tím větší je tma. Světlo, pronikne asi do hloubky 1 500 metrů, ale průměrná hloubka oceánů je 3 000 metrů. Některé ryby proto mají malá světélka, kterými si svítí.

Monika Přinesdomů, VII. A

Ověř si své znalosti

LÉTO

1. Jak

ý je teplotní rekord v ČR?

- a) 40 °C
- b) 50 °C
- c) 45 °C

2. Který den byl nejteplejší v roce 2015?

- a) 7. července
- b) 7. června
- c) 7. srpna

3. Poznáš koupaliště na obrázku?

- a) Rosice
- b) Zbýšov
- c) Říčany

4. Kam Češi rádi jezdí k moři?:

- a) Německo
- b) Chorvatsko
- c) Francie

5. Jak se jmenuje palma na obrázku?

- a) Palma datlová
- b) Palma olejná
- c) Palma kokosová

6. Jak nazýváme škodlivé sluneční záření?

- a) Ultrazvuk

b) UV záření

c) Rentgenové záření

7. Kde se konali letošní olympijské hry?

- a) V Rusku
- b) V Riu de Janeiru
- c) V Anglii

8. Jak se jmenuje zvíře na obrázku?

- a) Mořská hvězdice
- b) Mořský koník
- c) Mořská řasa

9. Ve kterých červencových dnech slavíme státní svátek?

- a) 4. a 5. července
- b) 6. a 7. července
- c) 5. a 6. července

10. V jaký den astronomicky končí léto?

- a) 1. září
- b) 21. až 22. Června
- d) 1. října

Kristýna Tůmová, IX. B

1. a), 2. c), 3. b), 4. b), 5. a), 6. b), 7. b), 8. b), 9. c), 10. b)
Odpovědi:

Rosník a Natálka cestují po ČR

Milí čtenáři a čtenářky Rosníku,

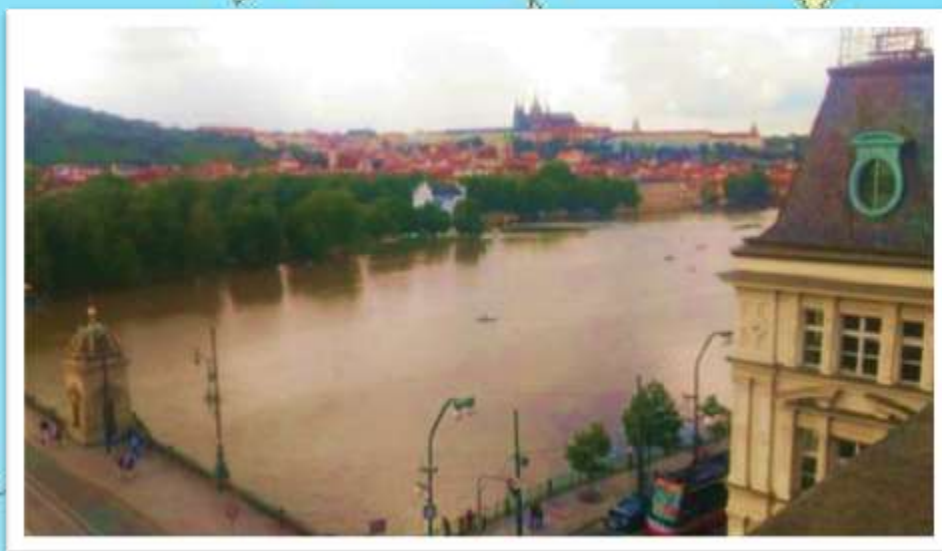
Chtěla bych vás v novém školním roce pozdravit a představit se jako nová posila redakční rady. Jmenuji se Natálie a jsem žákyně 6. A. Jsem moc ráda, že mohu přispívat do našeho školního časopisu. Hodně mě baví cestování a poznávání krásných míst naší republiky. Proto bych chtěla pro vás připravovat blok, kde se budeme společně toulat po místech naší republiky, které jsem sama navštívila.

Naši první zastávkou bude mé velmi oblíbené město, a sice naše krásná stověžatá Praha. Vybrala jsem do prvního čísla Prahu proto, že je hlavní město ČR, ale i proto, že je zde obrovská spousta památek a zajímavostí. V Praze se člověk nenudí. Stále můžeme objevovat něco nového.

Tak třeba takový Pražský hrad – sídlo našeho prezidenta. V každou roční dobu na vás dýchne jiná atmosféra. Unikátní stavba – Chrám sv. Víta – zde jsou uloženy korunovační klenoty, místo odpočinku českých velikanů. Blízký Petřín s nádherným výhledem na celou Prahu. A třeba taková procházka z hradu ke

Karlovu mostu je krásný zážitek. Moc mě baví procházet se uličkami a představovat si, že zrovna tady stvořil mistr Rabi Löw z hlíny umělého člověka zvaného Golem, který měl pomáhat proti všem nepřátelům. Nebo zase jinde se proháněla parta kluků z Rychlých šípů, kteří řešili záhadu hlavolamu (román napsal Jaroslav Foglar). Určitě za návštěvu stojí orloj na Staroměstském náměstí nebo taková tajemná Čertovka, kde se natáčel film o chobotnicích z II. patra, jsou zde dochované historické mlýny, a já si občas říkám, nežili tady opravdu čerti a vodníci?

O Praze se říká, že je srdcem Evropy a já si myslím, že Praha je prostě úžasné

město, které by měl určitě každý navštívit.

Mějte krásné podzimní dny a já už se těším na naši další zastávku.

Natálie Kozáková, VI. A

Recepty

Tiramisu

Ingredience:

piškoty

1 tvaroh

2 pomazánková másla (tiramisu)

1 zakysaná smetana

1 až 2 šlehačkové smetany 30%

uvařená silná černá káva s cukrem
a rumem (popř. rumovou trestí)

kakao

moučkový cukr

Postup:

Tvaroh, pomazánková másla a smetany
našleháme s cukrem (cukr dle chuti).
Utvoříme tak krém.

Dno dortové formy vyložíme piškoty,
na ně rozetřeme menší vrstvu krému.
Další řadu piškotů nejprve namočíme
do kávy s rumem a klademe na krém
a tento postup opakujeme, aby poslední
vrstva byla bílý krém, který nakonec

posypeme kakaem. (Pokud chceme,
můžeme na první vrstvu krému
a piškotů ještě po obvodu formy
vyskládat dlouhé cukrářské piškoty,
viz obrázek)

Tiramisu dáme na 24 hodin ztuhnout
do lednice.

Dort ze štramberských uší

Ingredience:

štramberské uši

smetana na šlehání

ztužovač šlehačky

moučkový cukr

čerstvé nebo kompotované ovoce

Postup:

Štramberské uši rozlámeme na plátky
třeba do dortové formy a na ně
poklademe vrstvu vyšlehané smetany
se ztužovačem a cukrem, takhle
pokračujeme a poslední vrstva musí být
krém. Necháme ztuhnout alespoň
24 hodin. K nakrájenému kousku dortu
se výborně hodí ovoce.

Oba tyto nepečené
moučníky, můžeme
ještě zjednodušit tím,
že ingredience
klademe přímo do
misek.

Dobrou chuť!

Ondřej

Nedorost, IX. A

Jak Kocourkovští přestali dělat nesmysly – Nové příběhy.

Jednou ráno se Kocourkovští probudili a uslyšeli divné zvuky, které se pořád přibližovaly. Až to bouchalo na dveře a najednou se to vrátilo do světnice. Nějak se stalo, že to vysálo paměť na blbosti, aby nedělali věci naopak než jiní lidé.

Od těch dob se chovali jako normální lidé a už nedělali nesmysly.

Neprobádané světy

K prázdninám patří neodmyslitelně cestování. Cestujeme k babičce, k moři i někam daleko do hor. V dnešním čísle si mladí spisovatelé udělali výlet do zcela nových, tajemných koutů. Zapojili svou fantazii a mohli vyrazit. Podívejte se s nimi do neprobádaných světů.

Neprobádané světy

Pojďme se vnořit do příběhu, ale nejen do něj, ale i do hlubin oceánu. Jednou ráno jsem se probudila a ocitla jsem se v oceánu. Byl ledový, mně to ale nevadilo. Říkala jsem si, jak je možné,

že mohu dýchat pod vodou. Nastal úlek. Bylo to divné, nikdo tam nebyl. Chtěla jsem domů, ale kudy. Zkusím přeplavat oceán. Na druhé straně někdo seděl, ne však na břehu, ale na kameni. Volalo to: „Ú, pojd', pojd' blíže. Neublížím ti. Jsem Gabriela vládkyně oceánů a vod.“ To znamená že... „Ulekla jsem se. Ano, mořská víla. Takovou krásu jste nikdy neviděli. Blankytně modré oči, zářivě zlaté vlasy

a pleť měla jako bělobu na malování,

ocas z fialověmodrorůžových šupin těch šperků. „Ponoř se se mnou a ukážu ti oceán, neprobádaný oceán. „Pojd',“ řekla mi Gabriela. Poslechla jsem. Sice se sevřeným žaludkem ve strachu, ale byla jsem moc zvědavá. Byly jsme metr pod hladinou a já byla

v úžasu. Korálové útesy, pestrobarevné ryby a spoustu jiných zajímavých věcí. Co tedy bude na dně. Má vůbec dno a... Dorazily jsme k delfíni zátočině, kde byli delfíni s mláďaty, co sají mléko. Hned vedle plavala obrovská běluha, na výběžku spal kapustňák. Vždyť jsou sladkovodní? Pak mi došlo, že jsou asi mořští nebo zvyklí na sůl. Pluly jsme hlouběji a hlouběji. Hele plejtvák, kosatka, velryba a obrovský žralok. „Proč neprcháme?“ vykřikla jsem. „Neboj se, to je Karel.“ „řekla. „Co?“ „No, Karel, ten je hodný. Neboj se ho, hraje si s delfíny.“ „Aha. Co je to tam

dole, vypadá to jako město?“ „Ano. Atlantida.“ Mořská víla se najednou rozplakala. Zeptala jsem se jí: „Proč brečíš?“ Vzlykala a začala povídat: „Víš, já jsem byla krásnou princeznou a Atlantida normální království. Příroda byla přírodou a my jsme jí neškodili. Žili jsme na místě, které nikdo neznal, a za asi sto třicet let přišli civilizovaní lidé se stroji a začali vše ničit, delfíni a vše živé v oceánech uplavalo do hlubin a vše z luk a lesů uteklo hluboko do skal. Pak nás vypálili

a některé i zabili. Otec jako pomstu potopil pevninu kromě lesů a hor. Oni ho však před tím, než se potopil, zastřelili. Teď jsem královnou já.“ Nevycházela jsem z údivu a řekla jsem: „U nás se vykládá jiný příběh o Atlantidě.“ Víla mě lákala a povídala: „Pojď se podívat do našeho města.

Seznámím tě se svou rodinou.“ Poslušně jsem vílu následovala. „Teď ti položím otázku. Chceš tu s námi zůstat?“ Vylekala jsem se a odpověděla jsem: „Já mám svoji rodinu a pejska.“ „To nevadí, přivedu je a očaruji, víla měla hned připravené řešení. Zamyslela jsem se a řekla: „Je to tu fantastické, ale nešlo by to udělat tak, že vás budeme navštěvovat?“ „Ano. Zavři oči, přej si být doma a to samé udělej, když budeš chtít sem. Ahoj!“ slyšela jsem z dálky hlas víly. Potom jsem se probudila doma v posteli. A na zdi visel obraz ztracené Atlantidy.

Hana Kudrnová, V. C

◆◆NEPROBÁDANÉ SVĚTY◆◆

Věřte tomu nebo ne, ale hračky žijí. Vždy když my lidé usneme a to dostatečně tvrdě, abychom se neprobudili, začíná jejich správný rej. Povídají si o tom, co se jim stalo. Ať jsou to řeči úsměvné či i trochu smutné, ať mluví hlasitě či tiše nikoho z lidí zatím neprobudily. Lidi zkrátka v tu chvíli spí jak špalci a nějaké to štěbetání plyšáků, autíček a vláček je neprobudí. Všechny hračky jsou vlastně jedna velká a nerozlučná rodina. Občas se však stane, že majitel hračky o hračku přestane mít zájem a vlastně ji přestane mít rád, zkrátka už ji nebude chtít. A to je bohužel případ malého medvídka Vilíka. Je to měkoučký a roztomilý medvěd. Byl ušit ze světle hnědé a chlupaté látky. Růžový čumáček a černá očka mu dodávají ten správný šmrnc. Ten den kdy se mu to stalo,

nebyl vůbec obyčejný. Ráno se jako vždy probudil v náručí své milé majitelky Zuzky, ta ho však jako normálně nenechala v posteli, ale vzala si ho s sebou na snídani. Opatrně ho položila na stůl před její snídani, pak se nedechla a zeptala se maminka, která si připravovala snídani: „Mami, nemohla bych si dnes vzít Vilíka s sebou do školky? Prosím, já jsem mu to včera slíbila.“ „Ne, že si ho zničíš!“ okřikla Zuzku maminka. „Budu na něj dávat pozor, prosím moc!“ škemrala. „No, když tak pěkně prosíš,“ usmála se na ni maminka. Vilík se začal strašně těšit a nemohl se dočkat na hračky, které uvidí ve školce. Naštěstí to jeho čekání

líbilo. Bylo to tam krásně barevně vymalované, na zdech poletovali namalovaní ptáčci a motýlci. Už teď se mu tam líbilo. Když vešli se Zuzkou do třídy, kolem nich se obklopily děti. „Jé, to je Vilík, že?“ zeptala se jedna holčička. „Jo,“ kývla na ni Zuzka. „Jé, plyšák!“ vyrval Vilíka ze Zuzaniny ruky jeden kluk. V tu chvíli se medvídkovi ve školce přestalo líbit. Ten malý kluk ho začal tahat za ouška a za pacičky a pak ho ještě poslintal. Zuzanka na něj jen koukala a měla na něho zlost. „Vrať mi ho!“ okřikla ho nakonec. Jenže malý Matěj ho nechtěl dát. Zuzka, Vilíka nakonec chytila za jednu packu a co se nestalo? Jak tak oba

Vladimíra Odehnalová, V. C

nebylo dlouhé. Za chvíli už s ním Zuzka šla po cestičce, která vedla ke školce. Uvnitř školky se mu to moc

táhli, Vilíkovi se roztrhlo břicho. „Dívej, co si provedl!“ rozplakala se Zuzanka a Matěj se urazil. Když si odpoledne

pro Zuzanku přišla maminka, Zuzka jí to všechno vyličila a Vilíka jí ukázala. „Koupíme nového méďu a Vildu dáme doma Rekovi,“ snažila se ji uklidnit maminka a vlastně se jí to i povedlo. Ten večer si Zuzana Vilíka položila na stůl, a když tvrdě usnula, Vilík i ostatní hračky si začali povídat. „Vilíku, co se ti to stalo?“ zeptala se Vildy vyděšeně opička Anička. „Roztrhli mě a teď mě chtějí dát psovi a Zuzance koupit nového kamaráda,“ vzlykal méďa. „No tak, alespoň tě nechtějí vyhodit do popelnice, využijí tě jako mě. Budeš sice sloužit jako něco jiného, ale pořád budeš existovat,“ snažil se ho utěšit králíček Ponožka vyrobený z ponožky, ale medvídek se rozplakal ještě víc. „To si to teda vymňoukl, on nepotřebuje utěšovat, potřebuje najít řešení, chce zůstat u Zuzky,“ pošeptala králíčkovi do ucha Anička a začala přemýšlet nad tím, jak by Zuzanka zase začala mít Vilíka ráda. „Mám to!“ vykřikla najednou a Vilík s Ponožkou zpozorněli. „Co máš?“ vyhrkl Vilík. „Vilíku, ty tu s námi zůstaneš, mám plán, jak to udělat!“ nadšeně mluvila opička. „To jde, pověz mi ten plán!“ vyjekl méďa Vilík nadšením. „Plán je takový, že Zuzance vlezou s Ponožkou do snu a prostě jí řekneme, že žijeme neboli pravdu, pak jí řekneme, že ji máš moc rád a že od ní nechceš pryč. Doufám, že jí to dostane a uvědomí si, že tě má taky moc ráda,“ vysvětlila jim plán opička. „A půjdete tam hned?“ optal se Vilík. „Jasně!“ usmál se na něj

králíček. Zuzka v klidu spala, takže pro Aničku a Ponožku byla hračka vlézt do jejího snění. Vilík pořád seděl na stole a pevně doufal, že se to všechno povede. Najednou s sebou Zuzanka cukla a ze spaní řekla něco nesrozumitelného, pak se na polštáři objevili oba plyšáci. „Všechno jsme jí vyřídili, teď už jen musíme doufat v to, aby tě zase začala mít ráda,“ usmála se opička Anička. Nastalo ráno a Vilíkovi se svíral žaludek nervozitou. Zuzka vstala a Vilíka si zase vzala dolů. Vilík už si myslel, že ho nese psovi, ale zmýlil se. Donesla ho do kuchyně a zeptala se maminky: „Mami, nešel by Vilík zašít?“ „Zlatíčko, jasně že by zašít šel. Ty ho chceš zašít, nebo proč se ptáš?“ usmála se na ni maminka. „Ano, prosím,“ poprosila Zuzka. „Tak já ti ho zašiju a až přijdeš ze školky, bude jako nový, teď se však pojď nasnídat,“ usmála se znovu mamka. V tu chvíli byli Zuzka i Vilík nejšťastnější lidé na planetě Zemi. Den ve školce utekl rychle a zašívání nebolelo. Hned jak Zuzka vešla domů, rozběhla se do obývacího pokoje. Na pohovce ležel Vilík, celý natěšený na shledání se svou majitelkou. Zuzka ho vzala do náruče a pošeptala mu do ouška krásnou větu: „Neboj, já tě už nikdy nikomu nedám, Vilíku nejmilejší!“ Oba byli zase spolu a jejich srdce se znovu spojily.

Vladimíra Odehnalová, V. C

Oranžová koupající se v Africe,

má dlouhý krk velice.

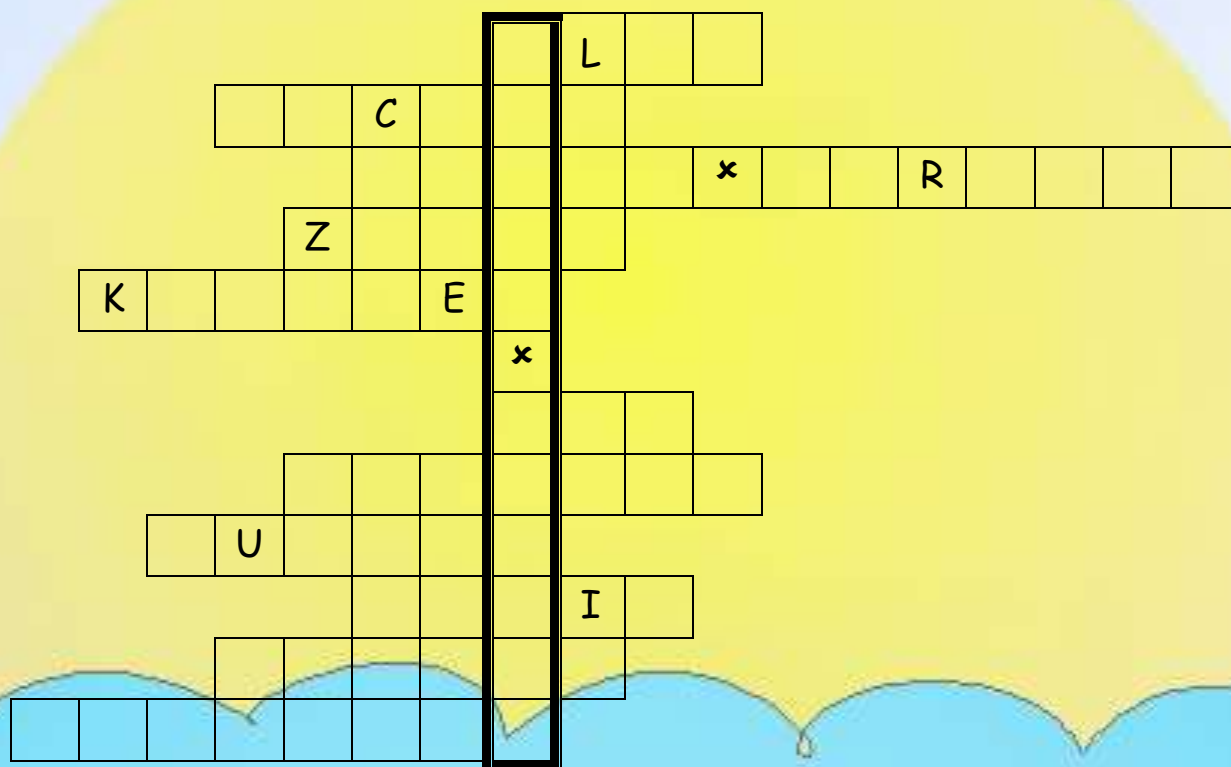
 tmavé od ,

neumyje ani ta nejlepší .

A proto v Africe je

 překrásna velice.

HISTORICKÁ KŘÍŽOVKA

Jak se jmenuje nástroj, který používali pralidé? Pěstní _____.

Před Národním muzeem v Praze stojí socha Svatého _____.

Kdo zavedl povinnou školní docházku?

Obydlí šlechty.

Jan Hus byl takzvaný husitský _____.

Dne 28. 10. 1918 vznikla _____ (zkratka).

15. 3. 1939 začala druhá _____ válka.

Komunistický prezident _____ Husák.

Přinesli hlaholici na Velkou Moravu _____ a Metoděj.

V době ledové žili lovci _____.

Jan Amos _____.

TAJENKA: Jak se jmenoval otec vlasti? _____

Vladimíra Odehnalová, VI. C

KAREL ČTVRTÝ
Řešení:

Ema Novotná a Bibiana Boháčová, IV. B

Slovo závěrem

První číslo Rosníku v letošním školním roce je úzce spojeno se závěrem loňského školního roku. Je to číslo, ve kterém hodně vzpomínáme. Připomněli jsme si, jak jsme si moc užili naše školní výlety. Také jsme se na stránkách tohoto čísla definitivně rozloučili s našimi redaktory deváťáky. Ti zde mají už opravdu poslední články. Pracovali pro náš časopis několik let a zasloužili se o mnohé úspěchy. Moc děkujeme Barboře Čechové, Ondrovi Nedorostovi, Terezce Trojanové a Kristýně Tůmové. Přejeme jim hodně štěstí a úspěchů ve studiu i v životě. Vždycky, když něco končí, zároveň něco nového začíná. U nás začala pracovat redakční rada s novými členy. Doufejme, že jim jejich nadšení vydrží a že dokonce ještě najdeme i další. Určitě nám držte palce.

P. S.: Články vznikaly na konci šk. roku i na začátku letošního školního roku, proto u autorů uvádíme třídu, ve které byl, když článek napsal.

Za redakci Rosníka se s vámi loučí

Mgr. Jana Odehnalová

a

Ing. Gabriela Folvarčíková

Redakční rada

Zuzana Štouračová, IV. B
Bibiana Boháčová, IV. B
Ema Novotná, IV. B
Natálie Kozáková, VI. A
Tadeáš Mutina, VI. A
Vladimíra Odehnalová, VI. C
Hana Kudrnová, VI. C
Monika Přinesdomů, VII. A
Martin Poláček, VII. B
Lucie Horáková, VII. B
Natálie Horáková, VII. B
Anežka Formánková, IX. A
Lea Petřivalská, IX. A **autorka titulního obrázku**
Ondřej Nedorost, IX. A (absolvent)
Barbora Čechová, IX. A (absolventka)
Tereza Trojanová, IX. A (absolventka)
Kristýna Tůmová, IX. B (absolventka)

Přispěvatelé

Madla Švecová, II. C
Jan Novák, IV. B
Alexandr Kříž, IV. B
Eva Novotná, IV. B
Daniela Franzová, IV. B
Žáci II. B
Žáci IV. B
Adéla Matoušková, VII. B
Anna Švihálková, IX. B
Vendula Žouželková, IX. B
Adéla Hašková, IX. A
Komise EVVO
Helena Jurová
Mgr. Adéla. Koblížková
Mgr. Adéla Kočíčková
Mgr. Pavla Šoltéssová
Mgr. Iveta Matoušková

